Το κίνημα των «αγανακτισμένων» στις πλατείες της Ελλάδας ξεκίνησε πριν από δύο μήνες περίπου. Οι φίλοι μας οι ισπανοί («indigados») με μια επιστολή που στείλανε στις ελληνικές πλατείες με τίτλο «κάνε το όπως στην Ισπανία ρε φιλαράκι» λένε:

«...Χρειαζόμαστε μια ηθική επανάσταση. Αντί να τοποθετούμε τα χρήματα πάνω από τους ανθρώπους ας τα φέρουμε στην υπηρεσία των ανθρώπων.

Είμαστε άνθρωποι όχι προϊόντα. Δεν είμαι ένα προϊόν αυτού που αγοράζω, του λόγου για τον οποίο το αγοράζω, ούτε αυτού από τον οποίο το αγοράζω. Για όλα τα παραπάνω είμαι εξοργισμένος. Νομίζω ότι μπορώ να τα αλλάξω. Νομίζω ότι μπορώ να βοηθήσω. Γνωρίζω ότι μαζί μπορούμε. Γνωρίζω ότι μπορώ να βοηθήσω. Ξέρω ότι μαζί μπορούμε...»

«Τι μπορεί να σημαίνει όμως "αγανακτισμένος";» αναρωτιέται ο Μ. Μπαρτσίδης στο άρθρο του «Αγανάκτηση: Νέα Διαχείριση Πάθους» και συνεχίζει δίνοντας μια πολύ ενδιαφέρουσα ερμηνεία της αγανάκτησης. «Αγανακτισμένος σημαίνει ότι έχω χάσει την υπομονή μου με κάτι και το απαξιώνω πλέον, ότι έχουν γίνει πάρα πολλά και δεν πάει άλλο. Μπορεί να

σημαίνει έκφραση της δυσαρέσκειας μου (disaprova που άκουσα να λεν οι Ιταλοί) και πάνω απ΄ όλα σημαίνει: ΝΕΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ, **είμαι αγανακτισμένος και ωστόσο μέσα από τις εμπειρίες μου έχω βρει μια άλλη σχέση με την οργή**
. Στην ουσία αυτό μάλλον σχετίζεται με μια μετακαταθλιπτική διαχείριση της έντασης, της πίεσης, του φόβου».

Από τότε που πρωτοξεκίνησε η «αγανάκτηση» μας στις πλατείες αρκετά πράγματα έχουν αλλάξει για κάποιους από εμάς. Σίγουρα σκέψεις και πληροφορίες που ήταν λίγο μπερδεμένες στο κεφάλι μας έχουν αρχίσει να ξεκαθαρίζουν. Για πολλούς εμάς είναι η πρώτη φορά που ερχόμαστε σε επαφή με τέτοιες διαδικασίες (συνελεύσεις πολιτών και αποφάσεις με πλειοψηφίες, απαρτίες κ.λπ. Η αλληλεπίδραση με τόσους ανθρώπους μας έχει κάνει πιο ανεκτικούς στη διαφορετικότητα (έχουμε βγει από τον μικρόκοσμο μας και αλληλεπιδρούμε με ένα αντιπροσωπευτικό κομμάτι της κοινωνίας μας). Έχει επιτευχθεί μια δικτύωση και μέσα από τις πλατείες άρχισαν να γίνονται κάποιες δράσεις – παρεμβάσεις σε γειτονιές και δημόσιους χώρους και προσπάθειες να στηθούν δομές απαραίτητες για τη μελλοντική μας επιβίωση (δίκτυα ανταλλαγής, συσσίτια, ομάδες που πληροφορούν, ομάδες που παρέχουν ιατρική βοήθεια). Ωραία ακούγονται όλα αυτά θα πει κάποιος αλλά λειτουργούν; Με μεγάλη δυσκολία αλλά είναι μια αρχή και τουλάχιστον κάποιοι προσπαθούν.. Ακόμη και αν αύριο σταματήσουν όλα αυτά την επόμενη φορά που θα τα χρειαστούμε (γιατί μια φωνούλα μέσα μου λέει ότι θα τα χρειαστούμε) θα έχουμε μια εμπειρία παρά πάνω!

Παρόλα αυτά κάποιοι απογοητευτήκαμε από τις πλατείες και τις εγκαταλείψαμε κάποιοι άλλοι δεν πιστέψαμε ποτέ σε αυτές. Με αυτό το κίνημα όμως καλούμαστε να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας. Τους φόβους μας. Σκέψου το τώρα όχι το αύριο! Δράση τώρα! Πραγματική δημοκρατία τώρα όχι αύριο! Πως θα το ξεριζώσουμε αυτό το αύριο από το είναι μας όταν έχουμε μάθει να σκεπτόμαστε και να πράττουμε με βάση αυτό;

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η στάση του κρατικού μηχανισμού στο κίνημα των «αγανακτισμένων» ; Αν και είναι η αναμενόμενη!

Στην αρχή Αδιαφορία (Δεν υπάρχετε! Δεν σας βλέπουμε!).

Μετά δήθεν Συμπάθεια («Το κίνημα των αγανακτισμένων είναι ένα συμπαθές κίνημα», «Ποιοι είναι οι εκπρόσωποι σας; Ελάτε να μιλήσουμε» - με εκπροσώπους βλέπεις είναι πιο εύκολο να σε «χτυπήσουνε»).

Και τέλος Άγρια Καταστολή!

Και για του λόγου το αληθές ας ξαναθυμηθούμε κάποιες ιστορικές στιγμές! Στις 29/6:

• Χρησιμοποιήθηκαν από τα Ματ «2800 χημικά όταν συνήθως δεν χρησιμοποιούνται πάνω από 140».
• Έριξαν χημικά μέσα στο μετρό στο Σύνταγμα και εγκλώβισαν κόσμο την ώρα που γιατροί προσπαθούσαν να παράσχουν τις πρώτες βοήθειες σε πολίτες με σοβαρούς τραυματισμούς και αναπνευστικά προβλήματα («ούτε σε εμπόλεμη ζώνη δεν γίνονται αυτά»).
• Υπήρξαν πολλοί τραυματισμοί και πολλές προσαγωγές με μεγάλες εγγυήσεις..
• Κυκλοφόρησαν στο διαδίκτυο και φυσικά ελάχιστα στις τηλεοράσεις φωτογραφίες και video πού σόκαραν και μαύρισαν τις ψυχές μας.
• Υπήρξαν συγκλονιστικές καταγγελίες από δημοσιογράφους, γιατρούς και πολίτες («Φλερτάροντας με το θάνατο» του Γ. Αυγερόπουλου, «Όλος ο διάλογος του Μάνου Λαμπράκη με τους αστυνομικούς» - TVXS, « Τι θέλουν; Να μας σκοτώσουν;» - πολίτης, «Είμαι και εγώ ένας αλήτης ρουφιάνος δημοσιογράφος» του Μ. Κυπραίου, στον οποίον τα αστυνομικά όργανα προκάλεσαν βαριά σωματική βλάβη με τη ρίψη εναντίον του χειροβομβίδας κρότου λάμψης με αποτέλεσμα να χάσει την ακοή του!)
• ...

Ο δημοσιογράφος Γ. Αυγερόπουλος δίνει τη δική του συγκλονιστική μαρτυρία για την επίθεση των ΜΑΤ στο Σύνταγμα " Έχω καλύψει συγκρούσεις διαδηλωτών με την αστυνομία σε διάφορα μέρη του κόσμου εκτός της Ελλάδας, όπως στην Αργεντινή, την Ιταλία, τη Βολιβία και το Μεξικό. Ειδικά στο Μεξικό, οι αστυνομικοί όπως γνωρίζουν πολλοί, θεωρούνται άγριοι, ανεκπαίδευτοι και διεφθαρμένοι. Όμως αυτό που έζησα και κατέγραψα τόσο εγώ όσο και οι συνεργάτες μου χθες Τετάρτη 29/6 στο Σύνταγμα, ξεπερνάει σε αγριότητα κάθε όριο. Η Ελληνική αστυνομία παίρνει δίκαια και με διαφορά το βραβείο βαρβαρότητας. Μιας βαρβαρότητας που καμία σχέση δεν είχε με καταστολή αλλά ήταν ένα

συνεχές φλερτ με τον θάνατο.»

Και μετά από όλο αυτό το όργιο αστυνομικής βίας και καταστολής τι ακολούθησε; Δηλώσεις, ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ που έκαναν πολύ κόσμο να αναρωτηθεί για μια ακόμη φορά «Για πόσο ηλίθιούς μας περνάτε;». Η κυβέρνηση και ο εκλεκτός εκπρόσωπος της μίλησαν για νίκη αφού πέρασε το «μεσοπρόθεσμο» και συνέχισαν το ίδιο παραμύθι μιλώντας για μονόδρομο που πρέπει να ακολουθήσουμε για να ξεπεράσουμε την κρίση. Παρά της αποδείξεις για το χημικό πόλεμο και την ανεξέλεγκτη βία, ο Παπουτσής (υπουργός Προστασίας του Πολίτη) είδε στο Σύνταγμα «συνεχείς επιθέσεις, απόπειρες εμπρησμών τραπεζών και πετροπόλεμο από κουκουλοφόρους καθώς και συγκέντρωση μεγάλου αριθμού καπνογόνων από τους ταραξίες, με πολύ καλά οργανωμένο τρόπο». «Ο καθένας μπορεί να διαπιστώσει πότε λειτουργούν οι κανόνες αντάρτικου πόλης. Η Κερατέα ήταν η προπόνηση, για τη μέθοδο που αξιοποιήθηκε και χθες», σημείωσε και πρόσθεσε ότι η τακτική είναι να δημιουργούνται ειρηνικές συγκεντρώσεις με φιλήσυχους διαδηλωτές και όταν έρθει η ώρα να ρίχνουν οι κουκουλοφόροι τις πέτρες και τις μολότοφ μέσα από το πλήθος. Για τη ρίψη χημικών στο σταθμό του Μετρό στο Σύνταγμα, υποστήριξε ότι εκεί έβρισκαν καταφύγιο κουκουλοφόροι που ξεκουράζονταν προκειμένου να επανέλθουν αργότερα στη «μάχη» με τους αστυνομικούς. Και για το βίντεο που δείχνει κουκουλοφόρους να συνομιλούν με άνδρες των ΜΑΤ και στη συνέχεια να φυγαδεύονται στο προαύλιο της Βουλής, ο κ. Παπουτσής διαβεβαίωσε κατηγορηματικά ότι οι κουκουλοφόροι δεν έχουν καμία σχέση με την ΕΛ.ΑΣ.

Και μετά τις δηλώσεις για τα επεισόδια στο Σύνταγμα ξεκίνησαν οι δηλώσεις για τις πλατείες και τους «Αγανακτισμένους»..Ο Παπαϊωάννου (υπουργός δικαιοσύνης) απηύθυνε έκκληση στο δήμαρχο Αθηναίων να αναλάβει πρωτοβουλία για να απομακρυνθούν οι σκηνές από την πλατεία Συντάγματος, δηλώνοντας χαρακτηριστικά πως άλλο είναι να γίνονται διαδηλώσεις και εκδηλώσεις και «άλλο τα τσαντίρια». «Δεν είναι αυτή η εικόνα της χώρας. Δεν μπορώ να βλέπω τη χώρα μου να πεθαίνει. Ο εμπορικός κόσμος στην Αθήνα πεθαίνει. Θα ήθελα ο κ. Καμίνης να μπει μπροστά σε αυτή την υπόθεση. Η Ελλάδα δεν είναι μια χώρα της Λατινικής Αμερικής. Έχει ανηφόρα αλλά θα βρει τον δρόμο της». Και ο δήμαρχος Αθηναίων Γ. Καμίνης δήλωσε ότι θα ζητήσει τη συνδρομή της αστυνομίας προκείμενου να απομακρυνθούν από την πλατεία Συντάγματος όσοι έχουν κατασκηνώσει στο σημείο, προσθέτοντας πως το Σύνταγμα δεν κατοχυρώνει ένα διαρκές κάμπινγκ σε ένα δημόσιο χώρο. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά και πολλά άλλα διέρρευσε και η μαζική παραγγελία καινούργιων χημικών που έκανε η χώρα μας με το ευτελές χρηματικό αντίτιμο των 900.000 ευρώ.

Ως επιστέγασμα της ξεφτίλας της ελληνικής κυβέρνησης ακολούθησε λίγες μέρες μετά η ανακοίνωση του ΥΠΕΞ της απαγόρευσης του απόπλου από τα ελληνικά λιμάνια των καραβιών για τη Γάζα (Ο Νετανιάχου μας ευχαριστεί..!). Σε ανακοίνωση της πρωτοβουλίας ένα Καράβι για τη Γάζα αναφέρεται «Το Ισραήλ για μια ακόμη φορά, εμφανίζεται στο ρόλο του σερίφη της νοτιανατολικής Μεσογείου. Η περιφρόνηση κάθε έννοιας δικαίου, η επιστράτευση κάθε έννομου ή νομιμοφανούς μέσου για να πετύχει τους στόχους του, για να αποτρέψει κάθε προσπάθεια έκφρασης έμπρακτης διεθνούς αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη είναι μια παλιά γνωστή τακτική του. Η ελληνική κυβέρνηση, με τη βασιλικότερη του βασιλέως στάση της , αφού ξεπέρασε κάθε φιλοϊσραιλινή προσδοκία, δέχτηκε τα συγχαρητήρια της ισραηλινής και –προχτές- της αμερικάνικης κυβέρνησης, την ίδια στιγμή που ο έλληνας πρόεδρος –για πρώτη φορά Έλληνας πολιτικός- αποδοκιμαζόταν έντονα από όλους τους Παλαιστίνιους στη Ραμάλα.»

Στο άρθρο του Α. Χατζηστεφάνου, « Η γαλανόλευκη κυματίζει στην κατεχόμενη Ελλάδα», ο δημοσιογράφος περιγράφει πολύ εύστοχα τη στάση της Ελληνικής κυβέρνησης απέναντι σε μια ανθρωπιστική αποστολή όπως ο Στόλος της Ελευθερίας και κλείνει το κείμενο του με τα παρακάτω λόγια «Ο Βίκτωρ Ουγκό έλεγε ότι είναι καλύτερα να έχεις μια έξυπνη κόλαση παρά έναν ηλίθιο παράδεισο. **Αυτό όμως που κανένας λαός και κανένας πολιτισμός δεν ανέχτηκε είναι μια ηλίθια κόλαση** .» Ακούει κανείς;;;;

Στο ρητορικό ερώτημα λοιπόν «ή στραβός είναι ο γιαλός ή στραβά αρμενίζουμε;» υπάρχει απάντηση. Ναι!! Ο «Γιαλός» είναι στραβός πολύ στραβός και πρέπει να κάνουμε κάτι γι' αυτό γιατί έχουμε γίνει πρωταγωνιστές του Όργουελ και δεν το έχουμε καταλάβει (όπως πολύ σωστά μου τόνισε ένας φίλος " ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ.., ΕΧΟΥΜΕ ΓΙΝΕΙ"). Το υπάρχον σύστημα (Τράπεζες, Καπιταλισμός, Πολυεθνικές) μοιάζει με ωρολογιακή βόμβα έτοιμη να εκραγεί από στιγμή σε στιγμή. Η πολιτική όπως εκφράζεται μέχρι σήμερα (Κοινοβουλευτική δημοκρατία, Σοσιαλισμός, Αριστερά, Δεξιά...) είναι ανίκανη να προτείνει λύσεις στα αδιέξοδα μας και γι' αυτό οι φωνές που ζητάνε να επινοήσουμε ένα άλλο είδος πολιτικής τον τελευταίο καιρό συνεχώς αυξάνονται.

Σε ό,τι αφορά το αν «αρμενίζουμε στραβά»; Αυτό είναι το μόνο σίγουρο! Όλα τα δεινα μας ως ανθρώπινο είδος ξεκινάνε από αυτό.

Στη διαπίστωση που έκανε φίλος που πέρασε για κάποιες μέρες από τις πλατείες στο

Σύνταγμα και το Ηράκλειο «Δεν βλέπω επανάσταση ...δεν βλέπω τίποτα δυστυχώς...» από τη μια πλευρά έχεις δίκιο φίλε μου. Δεν είμαστε έτοιμοι να κοιταχτούμε στον καθρέπτη και να αλλάξουμε τον ίδιο μας τον κακό εαυτό πως θα καταφέρουμε να αλλάξουμε τον κόσμο; Από την άλλη όμως την επανάσταση δεν τη βλέπεις φίλε μου επειδή δεν πιστεύεις σε αυτή.

Ας προσπαθήσουμε να αλλάξουμε εμάς. Δύσκολο και επίπονο, απαιτεί συνεχή προσπάθεια αλλά είναι η μόνη λύση. Ας προσπαθήσουμε να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι! Η ενασχόληση με τα κοινά βοηθάει στην εξέλιξη μας και στις μέρες μας κρίνεται επιτακτική!

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑ
ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΥΠΟΜΟΝΗ
ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Και πως θα τα κάνουμε πράξη όλα αυτά; Πετυχημένα (και αποτυχημένα) παραδείγματα αυτοοργάνωσης και αυτοδιαχείρισης υπάρχουν! Θεωρίες για τη μορφή που μπορούν να έχουν «οι δομές της κοινωνίας της αποανάπτυξης» υπάρχουν! Καλές ιδέες έχουμε! Υπομονή και διάθεση για συμμετοχή και δράση μας λείπει αλλά νομίζω ότι έχει έρθει η ώρα (καλύτερα τώρα παρά όταν φτάσουμε πάτο) να αρχίσουμε να το ψάχνουμε το θέμα. Δεν αρκεί μόνο να ζητάμε χρειάζεται να γνωρίζουμε τι είναι αυτό που ζητάμε και να ψάχνουμε τον τρόπο που θα το πετύχουμε (ας ξεκινήσουμε να τα εφαρμόζουμε όλα αυτά στο μικρόκοσμο μας και να πειραματιζόμαστε και η αρχή έχει γίνει...).

Πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν μπορούμε να στηριζόμαστε άλλο σε ένα σάπιο πολιτικό σύστημα που δέχεται εντολές από πολυεθνικές και “ οικονομικούς δολοφόνους ”. Από όλους εμάς τους σκεπτόμενους πολίτες θα ξεκινήσει να αλλάζει ο κόσμος.

Μπορούμε να φτιάξουμε έναν κόσμο όπως τον ονειρευόμαστε αρκεί να ενωθούμε

και να στηρίξουμε ο ένας τον άλλον!!

Τον τελευταίο καιρό στριφογυρίζουν συνέχεια στο κεφάλι μου τα λόγια του Μπέκετ «Προσπάθησες. Απέτυχες..Δεν πειράζει. Προσπάθησε ξανά. Απότυχε ξανά, Απότυχε καλύτερα». **Απλά προσπάθησε** ...γιατί, όπως και να έχει, μια καλύτερη αποτυχία είναι επιτυχία.

Ηράκλειο, 27/07/2011

Ένας από τους ανθρώ πους της Πλατείας

Υ.Γ. Μέσα στον Αύγουστο (την περίοδο που ο περισσότερος κόσμος έλειπε για καλοκαιρινές διακοπές) με επεμβάσεις του εισαγγελέα οι πλατείες εκκενώθηκαν αλλά οι συνελεύσεις και οι παρεμβάσεις δεν σταμάτησαν (έστω και από λίγους)! Αντίθετα συνεχίστηκαν σε διάφορες γειτονιές της πόλης ...και το ραντεβού για να οργανωθούν ξανά οι πλατείες δόθηκε για το Σεπτέμβρη...